

kammer. Er pr. 1. januar 1962 afløst af Henri Raoul Marie Rochereau, jfr. nedenfor.

6) *Jean Rey* (Belgien), født 1902, advokat, liberal deputeret (1939-58), økonomiminister (1954-58), præsident for CECAs ministerråd 1954, 1955 og 1956.

7) *Hans von der Groeben* (Tyskland), født 1907, tidligere leder af økonomiministeriets CECA-sektion, vesttysk delegeret til Bruxelleskonferencen.

8) *Lambert Schaus* (Luxembourg), født 1908, advokat, tilhører det kristeligt sociale parti, tidligere økonomi- og forsvarsminister (1946-48), medlem af statsrådet (1948-52), formand for den luxembourgiske delegation ved regeringskonferencen om oprettelsen af Det europæiske økonomiske Fællesskab, ambassadør i Belgien (1953-58).

9) *Lionello Levi Sandri* (Italien), født 1910, professor i arbejdsret ved universitetet i Rom, tidligere chef for arbejdsministerens samt transportministerens kabinet. Har som Italiens delegerede deltaget i en lang række internationale konferencer om arbejdsspørgsmål og sociale spørgsmål.

På et fransk forslag besluttede repræsentanter for de seks medlemslandes regeringer på et møde i Bruxelles den 20. december 1961 at udpege den tidligere franske landbrugsminister Henri R. M. Rochereau som nyt medlem af Kommissionen i stedet for Lemaignen. De øvrige kommissionsmedlemmer blev genvalgt for den kommende 4 års periode.

Henri Raoul Marie Rochereau (Frankrig), født 1908, senator, valgt af de uafhængige republikanere (Republicains Independants) 1946, genvalgt 1948, 1952, 1958 og 1959, medlem af bl. a. finansudvalget og senatets udvalg for økonomiske spørgsmål og planlægning. Landbrugsminister (1959-61).

Spørgsmål 13:

Har der været indbragt sager for Domstolen og i bekræftende fald hvilke?

Svar:

Ved den til Fællesmarkedstraktaten knyttede konvention om visse fælles institutioner for de europæiske fællesskaber er den tidligere oprettede domstol i Kul- og Stålfællesskabet videreført som et fælles organ

for CECA, Det europæiske økonomiske Fællesskab og EURATOM.

Siden Domstolen begyndte sin virksomhed i 1953, har der været indbragt 205 sager, hvoraf langt den overvejende del (195) vedrører CECA. Inden for EURATOM har der ikke været indbragt sager for Domstolen. Af de 10 sager, der vedrører Det europæiske økonomiske Fællesskab, er 6 personalesager omhandlende løn- og ansættelsesvilkår m. v. Blandt de resterende 4 sager er 3 rejst af Kommissionen mod henholdsvis Italien og Tyskland, og én er rejst af Holland mod et tysk firma. De to sager mod Italien vedrører henholdsvis Italiens suspendering af importen fra de øvrige medlemslande af levende svin og svinekød, hvis liberalisering var blevet konsolideret i henhold til Fællesmarkedstraktatens artikel 31, stk. 2, og den italienske basistoldsats for den interne toldafvikling, for så vidt angår rør, elektriske lamper m. v. til radioapparater. Kun i førstnævnte sag har Domstolen afsagt kendelse (som gik Italien imod). Sagen imod Tyskland er rejst på grundlag af Fællesmarkedstraktatens artikel 33 og vedrører Tysklands import af slagtekalve, kalvekød, pølser og kødkonserver fra de øvrige medlemslande. Sagen imod det tyske firma er rejst på grundlag af Fællesmarkedstraktatens artikel 85, stk. 2, og vedrører en eneforhandlingsaftale mellem den tyske producent og den hollandske forhandler.

Spørgsmål 14:

Er der bestemmelser i Rom-traktaten, der muliggør indgreb over for medlemsstater, der fører en deflativ økonomisk politik og derved forrykker konkurrencevilkårene på en måde, der er til ugust for andre medlemsstater? Det ønskes herunder oplyst, om der har været rådslagninger mellem Kommissionen og enkelte medlemsstater efter Rom-traktatens kapitel 3.

Svar:

Artikel 103's bestemmelser om pligt for medlemslandene til at rådføre sig med hinanden er i marts 1950 blevet udbygget med en beslutning i Rådet om nedsættelse under Kommissionen af *en konjunkturpolitisk komité*, som skal være forum for rådslagningerne. Samme rådsbeslutning pålægger endvidere medlemslandene at holde Kommissio-